

ad III. 19. Af den Mængde Gjenstande af udstaaret Træarbejde i vore Kirker — Altertavler, Alterborde, Prædikestole, Epitafier og Andet —, som den seneste Del af Middeltalderen og de første 100 eller 150 Aar efter Reformationen havde efterladt sig, har den Rest, der endnu er tilbage, i den senere Tid i ikke ringe Grad tildraget sig Opmærksomheden som værdifulde og interessante Minder om Fortidens Kunst og Kultur. Hvad man i Særdeleshed mere og mere faar Diet op for, er den Betydning, disse Gjenstande hve derved, at de som oftest have været bestemte til at fremtræde med forskellige Farver, om end disse i mange Tilfælde senere ere blevne skjulte ved ensfarvet Overmaling. De Stykker, der nogenlunde have beholdt deres gamle Farver, vidne endnu om deres oprindelige Skønhed; og enkelte, der i vor Tid ere blevne opmalede med Omhu og Kyndighed, vise, hvor tiltalende et Indtryk de malede Træsæererarbejder kunne gjøre paa os, naar de ved var-som Istandskættelse fremstaa i fornøjet Glæds. Skal det imidlertid uden altfor stor Vanskelighed kunne lykkes for dem, der føle Lust til at lade saadanne Levninger, der findes i de Kirker, som de bestyre, eller hvis Tiender de eie, restaurere, at faa Arbejdet udført paa en Maade, der svarer til Diemedet, faa maa Opgaven lettes dem derved, at der tilveiebringes kolorerede Afbildninger — om end kun faa — af nogle af de udstaarne Gjenstande i vore Kirker, der endnu have bevaret deres Farver. Der vil derved tilveiebringes en Række Exempler til Oplysning om, hvorledes saadanne Gjenstande oprindeligt have været behandlede i Henseende til Farverne, og saaledes ville disse Afbildninger kunne yde en ypperlig Veiledning ved Restaurationen af lignende Gjenstande, der ikke selv ved efterladte Spor af de oprindelige Farver give tilstrækkelige Vink.

Idet Ministeriet i denne Henseende skal henvise til en Skrivelse, som det har modtaget fra Professor, Arkitekt Storck, maa det anse det for særdeles ønskeligt, at de Omkostninger, som Tilveiebringelsen af et mindre Antal af nøiagtige og kolorerede Tegninger vil udkræve, ialt 5,000 Kr., blive stillede til dets Raadighed ved en 2aarig Bevilling paa Finantsloven. Det bemærkes, at de paagjældende Tegninger, indtil de senere eventuelt kunne blive udgivne offentlig, ville kunne afgives til Arkivet ved det kongelige Museum for nordiske Oldsager, som staar aabent for Publikum, der saaledes vil faa faa let Udgang til dem, som Omstændighederne tillade.

Det ovenmeldte Bilag vil blive tilfattet Finantsudvalget.

ad IV. 1. Til Komplettering af Hærens Materiel:

a. Da den til Bagladning forandrede Lapriffel ikke egner sig til Bevæbning af Forstærkningen, hvis Mandskab ubelukkende er oplært i Brugen af Bagladeriffelen af Model 1867, søges som sædvanlig et Beløb bevilget til Anskaffelse af 1,000 Bagladehaandvaaben.

b. Det opførte Beløb, 15,700 Kr., er bestemt til Tilveiebringelse af den fastsatte Ammunitionsforsyning til de 1,000 Bagladehaandvaaben af Model 1867, der i indeværende Aar anskaffes extraordinært.

c. Det under denne Post opførte Beløb, bestemt til Supplering af den tilstedeværende Beholdning af Omdreiningspistoler, har været søgt bevilget paa Finantslovsforslagene for 1882—83 og senere Finantsaar, men er hidtil blevet negtet. Beholdningen udgjør for Tiden ca. 980 Stk.; men da der til Udrustningen af den med Omdreiningspistoler reglementerede Styrke udkræves 1,150 saadanne, mangler der ca. 170 Stk. I Betragtning af Nødvendigheden af tillige at have en Reservereholdning tilstede, foreslaar man dog Anskaffelsen udvidet til 270 Pistoler med Ammunition og andet Tilbehør.

d. Herunder er gienoptaget den paa Finantslovsforslagene for 1883—84 og 1884—85 foreslaaede Bevilling af 4,400 Kr. til Anskaffelsen af 22 Sæt tospændigt Seletøj til Ingeniørregimentets Sernbanekompani, der blev oprettet ved Lov af 25de Juli 1880 om Tillæg til Lov om Hærens Ordning af 6te Juli 1867.